

Turisti, ki čez Kristan Vrh potujejo iz enega v drug zdraviliški kraj, se največkrat ustavijo pri hiši iz steklenic - nenavadni hiši, ki jo je zgradil že preminuli domačin. Ta je imel najprej težave zaradi kršitve predpisov z gradbenega področja, kasneje pa je hiša pritegnila številne mimoidoče. Turistične pozornosti vredna je tudi voda z žveplnim okusom, ki se steka v korito tik ob glavni cesti, v Hajnskem. To je voda, ki jo govedo še posebej rado pije. Od ust do ust kroži pripoved, da so konji po Hajnski ravnini hitro stekli v galop, da so čim prej prišli do te vode.

Na Kristan Vrhu ni ničesar brez tamkajšnjega prostovoljnega gasilskega društva, ustanovljenega leta 1951 s tisoč dinarji, ki so jih darovali gostje v zdravilišču Rogška Slatina. V kraju poleg omenjenega društva delujeta še Športno društvo Kristan Vrh in Kulturno-umetniško društvo Vekoslav Strmšek, ki na domači oder vabi različne gostujoče igralske skupine. Mnoge ženske se vključujejo v Društvo kmetic Ajda Šmarje pri Jelsah.

Informacije:
Turistično informacijski center (TIC)
Šmarje pri Jelsah, Askerčev trg 24,
tel.: 03 / 810 12 64
e-pošta: tic@smarje.si

Izdala in založila: Občina Šmarje pri Jelsah, 2007
Fotografije: Damjan Regoršek,
mnogo starih razglednic iz zbirke Viktorja Tančiča -
domozemski oddelček Knjižnice Šmarje pri Jelsah
Oblikovanje: Simona Kmetič

OBČINA
ŠMARJE
PRI
JELSAH

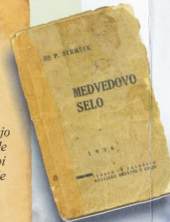

Kristan Vrh

Kristan Vrh je dobil današnje ime šele po drugi svetovni vojni, prej se je imenoval Sv. Peter na Medvedovem selu. Leži ob magistralni cesti Rogška Slatina - Podčetrtek. Poleg Kristan Vrha krajevno skupnost združujejo še tri naselja: Hajnsko, Grličje in Laše.

Kraj se prvič omenja že leta 1404 kot Perngeschiez. Ob koncu 18. stoletja se je preimenoval v Perenthal, Medvedovo selo. Nekdaj je spadal pod podčetrško posest, saj je njegovo ime prvič omenjeno prav v tamkajšnjem latinskem urbarju.

Od kod Medvedovo selo
Ustno izročilo pripoveduje o medvedjih lovitih, ko so izvabljali medvede v jama, tako da so jo prekrili z vejami, na katere so za vabo postavili meso. Ko so ubili zadnjega medveda, so napravili pravo gostijo ob veselju. Imenujejo se celo lovcji, ki so potem medvede s kolt pobili. Jama, v katero naj bi bil padel zadnji medved, kažejo še sedaj na Straži. – Stari ljudje se sišali od svojih očetov, da se je potikal v teh krajih se medvedov bratec volk, in vedo za kraj, kjer je bil zadnji volk ustreljen.
– vsrjetno je torej, da je medvedja zalega dala kraju ime, kajti tudi morebitni posestnik Medved bi imel od tod svoje ime. (P. Strmšek, Medvedovo selo, str.7).

Na hribečku nad Kristan Vrhom, na t. i. Medveščku, kjer so lepi vinogradi, je odlična razgledna točka, saj se razgled razprostira na celotno okolico.

Od tod so bili doma: pesnik **Jakob Strašek** (1796 – 1830), strokovni publicist, slavist in zgodovinar **Pavel Strmšek** (1861 – 1965). Slednji je v posebni knjižici Medvedovo selo prikazal svoj rojstni kraj. S Kristan Vrha prav tako izvira strokovni pisatelj, jezikoslovec, soustanovitelj in izdajatelj pedagoškega časopisa Popotnik **Mihail Zolgar** (1833 – 1890), tu pa je deloval tudi publicist **Vekoslav Strmšek** (1907), kateremu so na šoli vzdali spominsko ploščo.

Čerkev sv. Petra
Medvedovem selu
Čerkev sv. Petra se prvič omenja leta 1545. Od prvotne poznogotske stavbe je ohranjena še ladja v svojem jedru. Čerkev je postala župna leta 1772, leta 1938 pa je bila v celoti popravljena.

